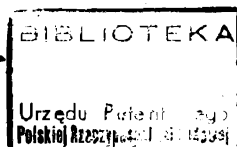

14 marca 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

D05b 87/02

Nr 5161.

Kl. 52 a 58.

Gustaw Faber
(Kraków, Polska).

Przyrząd do nawlekania igieł.

Zgłoszono 26 lutego 1924 r.
Udzielono 11 czerwca 1926 r.

Nawlekanie igieł jest czynnością, wymagającą wprawy, czasu, dobrego wzroku i niejednokrotnie cierpliwości.

Osoby, nie posiadające wprawy, niecierpliwią się i niejednokrotnie muszą powtarzać ze stratą czasu czynność nawlekania igły zwłaszcza w wypadkach, w których średnica nitki jest stosunkowo większa, niż średnica otworu igły. Osoby o słabym wzroku, jako też osoby starsze, którym ręce trzęsą się, muszą niejednokrotnie prosić o pomoc osoby postronne. W każdym razie czynność nawlekania jest połączona z wielkimi natężeniami wzroku, a więc wpływa na jego osłabienie.

Tym wszystkim brakom zapobiega wynalazek, opisany w niniejszym zgłoszeniu. Nawleczenie igły zapomocą przyrządu trwa

około czterech sekund i jest pewne, przy czym nie wymaga żadnych natężeń wzroku. Przyrząd do nawlekania według wynalazku jest przedstawiony na załączonych rysunkach.

Fig. 1 przedstawia widok przyrządu w pionowym przekroju, fig. 2 — jego widok zdołu, przy czym przyrząd jest znacznie powiększony, fig. 3 przedstawia z boku przyrząd, przymocowany do deski, fig. 4 — widok z góry fig. 3. Przyrząd jest umieszczony na podstawie z twardego drzewa 24 (fig. 3), na której znajduje się kołek na szpulkę nitki, i jest założony w rurkę, posiadającą nóżkę, przymocowaną śrubkami do wskazanej podstawy. Przyrząd składa się z trzech części, z których jedna służy do założenia nitki, druga do założenia igły, trzecia zaś mie-

ści w sobie pręcik, wpychający nitkę w uszko igły.

Część do założenia nitki posiada rowek 25 (fig. 1), biegnący pionowo i równolegle do listewki 13; rowek ten załamując się pod kątem prostym, a więc poziomo i równolegle do poziomej krawędzi wskazanej listewki, biegnie na krótkiej przestrzeni 26 równolegle do tej krawędzi, poczem przechodzi ponownie w rowek pionowy 27, biegnący częściowo pod odcinkiem 9. W część tę wprowadza się nitkę od dołu; bieg nitki jest przedstawiony na fig. 1 linjami przerywanymi. Część dla założenia igły posiada otwór 28 (fig. 2), w który wsuwa się lekko igłę tak, by igła pozostała na chwilę w otworze, wystarczającą do tego, by dzięki odcinkowi 9 można było ustawić uszko igły naprzeciw pręcika 6.

W otwór 29 (fig. 1) dla ostatecznego wstawienia igły, wpycha się ją tak, by tępy jej koniec oparł się o górną płaszczyznę listewki 13. Listewka 13 ma na celu dostosowanie przyrządu do igieł rozmaitej wielkości, w których odległości tępych końców od otworów są różne. Odcinek 9 jest przeznaczony do prowadzenia igły.

Część, w której mieści się pręcik, wpychający nitkę w uszko igły, posiada głowicę 1 z założoną w nią sprężyną spiralną 2; wewnątrz głowicy umieszcza się pręcik 6, wypychający nitkę i wykonywujący swój ruch w kierunku uszka igły za pośrednictwem suwaka 4, zakończonego guzikiem 5. Umocowanie pręcika wypychającego nitkę uskutecznia się przy pomocy śrubki 7 i blaszki 8; zamiast tychże może być sporządzone wyżłobienie w kształcie jaskółczego ogona. Pręcik posiada wycięcie półokrągłe, które

obejmuje nitkę. Pręciki można w miarę zużycia wymieniać.

Działanie przyrządu jest następujące:

Po założeniu igły i nitki we właściwe części, opisane powyżej, naciska się guzik 5, przytrzymując igłę palcami; wtenczas pręcik wypycha podwójną nitkę przez uszko igły; następnie podwójną nitkę wyciąga się palcami, by tylko jedna nitka przechodziła przez uszko igły, w miarę potrzeby obcina się nitkę na nożyku 20 (fig. 3); w ten sposób igła zostaje nawleczonea.

Na wspólnej podstawie może być umieszczony igielnik 23.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do nawlekania igieł, znamienny tem, że, część do zakładania nitki posiada załamany rowek o trzech odcinkach w którym nitka układa się naprzeciwko uszka nawlekanej igły, część zaś do zakładania igły posiada żłobek takiego kształtu, że otwór igły ustawia się automatycznie w płaszczyźnie prostopadłej do ruchu pręcika, przepychającego nitkę przez uszko igły, przyczem tępy koniec założonej igły opiera się o listewkę (13) zapomocą której można regulować głębokość zasunięcia igły zależnie od jej wielkości tak, by otwór igły ułożył się naprzeciwko pręcika, przepychającego nitkę.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że koniec pręcika, przepychającego nitkę przez uszko igły, posiada półokrągłe wycięcie, które obejmuje nitkę.

Gustaw Faber.
Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

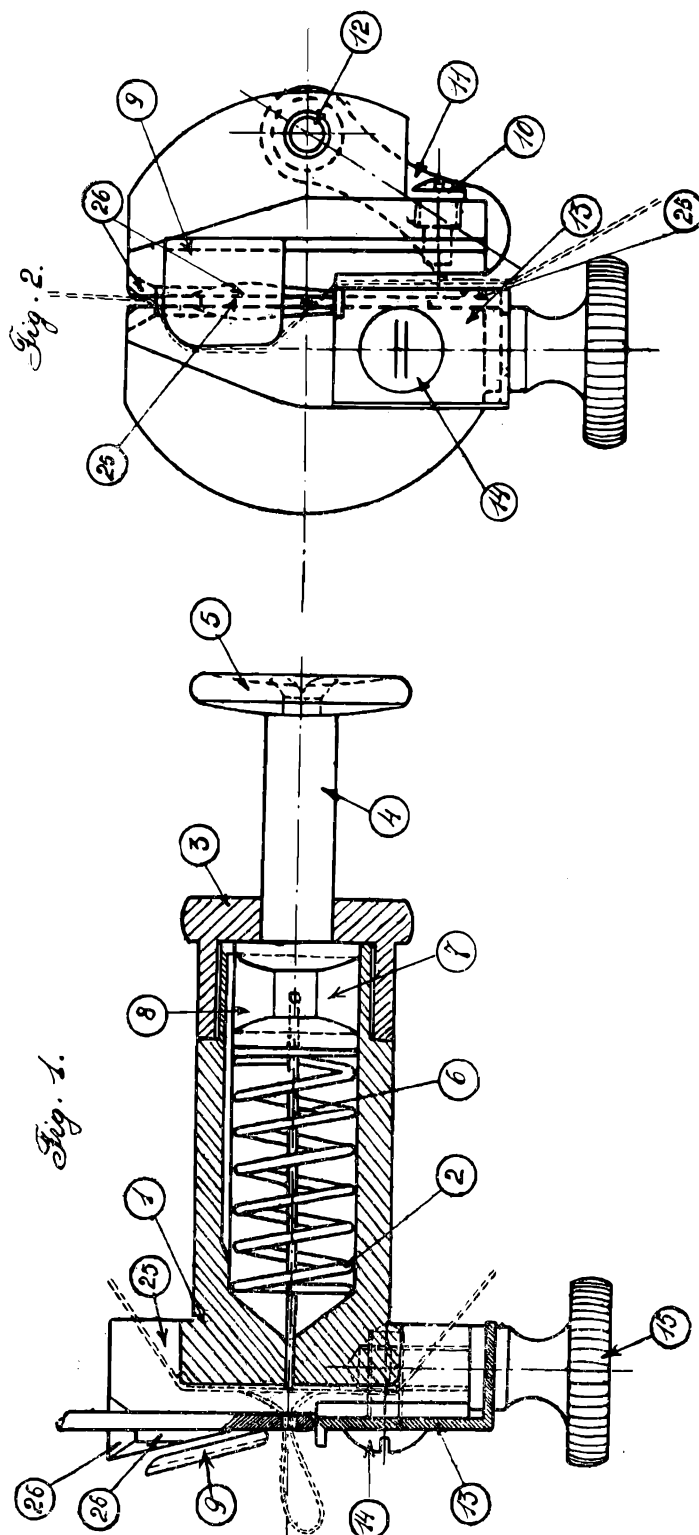

Fig. 3.

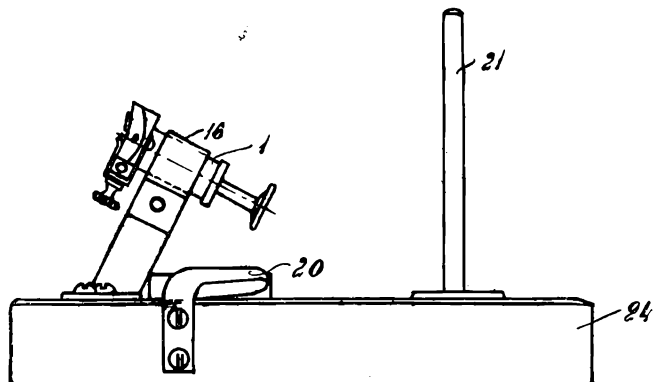

Fig. 4.

